

עין משפט
גזירה

לג:

השולח פרק רביעי גיטין

מסורת הש"ס

ג א ב מ"י פ"ו מהל'
גירושין הלכה י"ז סגמ
עסקן נ' טש"פ אה"ע פ"י
קתא פ"י פ"א:
ג [מ"י פ"ד מהל' עדות
ה"ב טש"פ ח"מ פ"ו ל'
פ"ט ו':

(א) [מספחה פ"ג, ב] ס,ס
(ב) [מסות כ"ו: כ"ב ל'ג
קתא: מספחה ל' מספחה
דמספחה פ"ו, ד] כמזנות
(ג) [וי"ב ל"ג, ו] ד' ק'
ק'.

תוספות רי"ד

בטלה כולה והגן לא
ידעי ואי אולי הגן וכתבי
ליכתבו וליטנו (ז) על
כאמר לעשרה כתבו טו
לאשתי וכל שאר אמר
כולכם אחד כותב ובי'
חוחמים כל שנים מהם
שורצים יבולים ליכתב
וליתן וכשביטול מקצת
מהן לא בטל כולם
ההילכתך אם לא ידעו
ביטולו והולכים וכתובים
ונתמים הגט לאשה כשר
הוא ולא נפיק מיניה
חורבא ורשב"ג סבר עדות
שבטל' מקצתה בטלה
כולה (והתם) (והגן) דלא
ידעי אי אולי וכתבי
ריבוי שרו אי"א לעלמא
הילכתך אין מטבול אלא
זה כפ"ו וז': אמר רבא
אמר רב נחמן הלכה כר'
בשתייהן ולית ליה לרב
נחמן סב כח בדי יפה
והאמר רב נחמן אמר

(ח) נראה דל"ל דק"ל דלס'
למר לעשרה וכו'.

מפני תקנת עגונות לא דמו אהדי ולפירושו שמשוה אותם מה
שמתקן הש"ס הי' כרבי והי' כרשב"ג היינו דוקא לפי מה דמוקי
פלוגמיהו כרבי צי עשרה למשלפה אבל למאי דמוקי פלוגמיהו
בעדות שבטלה מתקתה אין להסתפק
כרבי מו לא מני למיפק בלאמר
לעשרה לגמרי כרנן שמעון בן
גמליאל דלפי ק"ל כותיה ק"ל כותיה דכטלה
כולה נמלי דקאמר שאין הביטול
מועיל אפי' דיעבד לא ק"ל כותיה
ומיחו אס משמעות דאיטו יכול
דקאמר רשב"ג לא משמע דיעבד
אלא דלמא דקאמר מרבי דשרי
אפי' לכתמיה אפי' שפיר דמסתפק
אפי' לישטא דפליגי בעדות שבטלה
מקתה ומ"מ לרשב"ג אפי' דיעבד
אינו מנוטל כדפירש בקונטרס מנה
היהא דלעיל דקאמר א"כ מה כח
כ"ד יפה: צריכי בי עשרה
צמשלפה. ואפי' אותם שנים שביטול
יכולן לכחוד ומימה כיון דמדאורייתא
יכול לנטל אפי' שלא בפניהם אמאי
תקו חכמים שלא יועיל ביטול לגבי
אותם שנים עצמם וי"ל כיון שהוצרכו
לתקן שאין ביטול מועיל לגבי אחרים
מיקטו נמי שלא יהא לו כח לנטל
בזה הגט כלל: אמר רב יוסף
ניחוי אנן. אע"ג דרב יוסף אית ליה
הכא דביטלו אינו מנוטל קאמר רב
יוסף כפ"ק דקידושין (דף י"ג:) דרב
מנגיד אמאן דמנטל גיטא אע"ג
דאינו מנוטל דמי"מ הי' מוציא לעו'
על הגט כי היכי דמנגיד אמאן
דמקדש בשוקא או צביאה אע"ג
דליכא איסורא: וחזר רבי ועשה
ברשב"ג. וא"ס מנא ליה משום
דחור בו ההם דחור בו נמי ממאי
דאמר ביטלו מנוטל דלמא היהא
שדום הייניס דמי טפי לביטלו שלא
כ"ד דהתם מודה רבי דאינו מנוטל
דלמרי"מ מה כח כ"ד יפה (ב) כדפירשית
לעיל וי"ל דרב יוסף מדמה להו משום
דלא אפלטנו רבי ורשב"ג אלא כתי'
מרי מילי נמה כח כ"ד יפה בשום
הדיינין ובביטול הגט כ"ד ולק'
מדמה להו אהדי ומסתמא כשחור
מזה חזר נמי מזה:

ליברדרו איברורי. אפי' למאן

דמוקי פלוגמיהו בעדות
שבטלה מקתה דייק שפיר דבהא
ק"ל כרבי דלדידיה ליכא למימר
לדבורי איבודר דכיון שיכול לנטל
זה שלא בפני זה לא יועיל פיזור
דביטול כל אחד שימאם בפני עצמו
עד שיבטל כולן אבל לרשב"ג דאין
יכול לנטל זה שלא בפני זה אין
בביטולו כלום אפי' מנטל כולם
כל אחד בפני עצמו אע"ג דהשתא
ליכא למיחש דלמא אולי הגן דלא
ידעי וכתבי ויהיב לה לא הו' ביטול
עד שיבטל כולם יחד זה בפני זה:
יתומין

לא בעלה כולה. הלכך לא חש רבן גמליאל להוסיף כ"ד ולימניה על
כך שאין צו מפני מיקון העולם דלא אולי הגן דלא בטל כותיהו
וכתבי ויהיב לה ואולא ומינסבא שפיר קא מינסבא: בעלה כולה.
ואפי' נשמירו שנים שעדותן
הן: והגן לא ידעי. דנטל ואולי
וכתבי ויהיב לה ומינסבא בגט פסולי:
ואי שנים אימא לא בעלה כולה.
ואין כלין גזירה אלמא טעמא דרשב"ג
לא משום תקנה הוא אלא קסבר אין
ביטולו ביטול עד שיבטל בפני כולן
והאי אינו יכול דקאמר לאו איסורא
הוא משום עובר על תקנה אלא הי'
קאמר אין בו כח לנטל אלא בפני
כולן: למשלפה. לתלמא ולהסירה:
כולם. חתומו דק"ל דאינו גט עד
שיחתמו כולן: מהו. מי אסר רבן
שמעון (כ"ג) שלא יבטל את אחד או
את שנים שלא בפני חבירה: טעמא
דרשב"ג. היכא דלא אמר כולנס:
משום דקסבר בעלה כולה. וחייש
דלמא אולי הי' דלא ידעי בביטולא
ויהיב לה והכא ליכא למיחש להכי
דמדעי ידעי דכולן לריכין לתחום
וכל כנסה דלא חתמו כוליהו לא ידעי
לה: או דלמא משום דקסבר כו'.
והלכך לאו גטל הוא לגמרי וחתמי
ביה אפי' הי' דביטול קמייהו עס
חבירהו ויהיב לה: יכול לנטל. והוי
ביטול ואין זה כשר להיות עוד עד
דכרי עד שיהיו: אינו יכול לנטל.
והנה עצמו כשר לתחום: והא שנים
דכולם לריכין לתחום וליכא למיחש
דלמא אולי חד וחמיס בלא חבירה
וקאמר אינו יכול לנטל אלמא רבן
שמעון לאו איסורא קאמר אלא אינו
ביטול קאמר: אמר רב אשי אי.
שנים עדי חביה וחתימה הס: הכי נמי.
דמודה רבן שמעון (כ"ג) דיכול לנטל
ואיטולו ביטול דטעמא משום גזירה
הוא והכא ליכא למיגזר מדי: בעדי
הולכה. דהאי מנו דקאמר הכא
לשנים הגט ניתן להם להיות שלוחים
ולמסורו לה דהכא כי קאמר לחד
אולי דרך דלא ידע ומסר לה לפי
שאין זה עדות שיהי' שנים לריכין
להיות סס אלא שליחות ולא ידע
דבעלה שליחותא דשליחות שבטלה
מקתה בטלה כולה דרי היכי
דבעליה להאי בעליה להאי: ה"ג
מספכרלא. דבעדי הולכה קאמר
ועטמא משום חששא דלמא אול האי
דלא ידע ויהיב לה: אמר ליה בפני
עלמו כו'. אי ממחלה כשעשאן
שלוחים לא אמר לשניהם יחד אלא
לאחד מהן וחזר ואמר לחבירו הנה
מסרתי גט לפלוני לתמו לאשתי ואס'
מרה גס חתה הוי שליח לגרשה: יכול
לנטל. ובעל זה מתורת השליחות שאס'
גרשה זה אינה מגורשת אבל השני
יכול לגרש דכיון דמתחלה לא נכת'
חתה הוי אין כהן לומר שליחות

שבטלה מקתה בטלה כולה ואי אולי הגן
זה עדות שיטרכו לראות או לשמוע העדות חתיה כחד: אלא אי אמרס עדי חתימה. הא עדות מגורה צעיק ומי מנטרפי כי אמר ליה
בפני עצמו ולה בפני עצמו: עד שיראו שניהם כחד. את העדות: כר' יהושע בן קרחה. דפליגי עלה בפרק שני דכתובות (דף כ"ו:)
ובסנהדרין (דף ל"ט) ואמר אפי' בזה אחר זה: שמעית מיניה דר' אבא תריס'. כלומר בהגן תרתי פלוגתא דרבי ורשב"ג בביטולו
מנוטל וביכול לנטל זה שלא בפני זה שמעית מיניה דרבי אבא דקבע הלכתא בתרתייהו חלף כרבי ומדא כרנן שמעון (כ"ג): מעשה ועשה
רבי. ככתובות בפרק אלהנה ניווית: כדברי חכמים. שהיו אומרים שום הייניס שפיתחו שחות או הומירו שחות מוכרן בטל: והחזיר רבי אס'
המעשה. אלמא הדר ביה וקס בשיטתיה דרבן שמעון (כ"ג) ליפות כח בית דין אלמא בהא הלכה כהא רבן שמעון (כ"ג): ואסקליה גיטא על כרתייה.
השולח בעל כרחיה לגרש את אשתו כגון כתיב דלמרינן כתיב יוצא יומן כחוביה: ואמר להו. רבי יאשיה לטעמיה: וילוי איטמורי. לאמר
שכפאוהו עד שיאמר רואה אני הסתירו עצמכם כדי שלא יבטל אחכם מן העדות: ואי ס"ד. בקמייתא הלכתא כרבי שאס' ביטולו בפני
שנים אחרים מנוטל כי מיטמרי הי' מאי הוי: ליברדרו איבודרי. שלא ימאס ביחד ואינו יכול לנטל זה שלא בפני זה:

הגרות הב"ה

(א) בני אמר להו וילוי
אטמורי: (ב) היס' דיה
וחזר ותי' מספי' לעיל. ר"ב
בדף ל"ב בסוף דיה ודכ'
נחמן:

מוסף רש"י

עד שיראו שניהם
באחד. את העדות,
למפיק אחד ואמר בפני
הלויה ואמר אותם בפני
היה ל' עליו (כתובות
כ"ו). וחזר רבי ועשה
כרבי שמעון בן
גמליאל. דנראה כענינו
עמם הנין מה ששנינו
מפנינו איך מה כח כ"ד
יפה (כתובות ק'.

יתומין